

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. L.**, bývajúceho v T., proti žalovanej **J. L.**, bývajúcej v B., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. P. K., advokátom so sídlom B., **o zaplataenie 1 925,25 EUR (58 000,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 8 C 112/2005, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. novembra 2007 sp.zn. 14 Co 230/06 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom zo dňa 19. júna 2006 č.k. 8 C 112/2005-119 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi z titulu stravného sumu 48 305,--Sk spolu so 6 % úrokom z omeškania počnúc od 01.03.2005 až do zaplataenia v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. V ostatnej časti uplatneného nároku na náhradu mzdy v sume 10 362,-- Sk žalobu zamietol. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania z titulu súdneho poplatku v sume 2 380,--Sk a z titulu trov právneho zastúpenia v sume 14 638,-- Sk na účet právneho zástupcu advokáta JUDr. P. V., v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že mal vykonaným dokazovaním preukázaný právny základ žaloby v časti týkajúcej sa náhrady stravného vo výške 48 305,-- Sk a úroku z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pretože žalobca bol neúspešný v 1/5. Z toho dôvodu mu boli priznané znížené trovy konania.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 27. novembra 2007 sp.zn. 14 Co 230/06 rozsudok okresného súdu zmenil tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 36 811,40 Sk v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. Žalobcu zaviazal zaplatiť trovy štátu v sume 434,--Sk na účet súdu v Štátnej pokladnici, Radlinského č. 32, 810 05 Bratislava, č.ú. X., variabilný symbol : X., v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanú zaviazal nahradiť trovy štátu vo výške 4 434,-- Sk na účet súdu v Štátnej pokladnici, Radlinského č. 32, 810 05 Bratislava, č.ú. X., variabilný symbol X., do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie o náhrade trov konania účastníkov zdôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p., a o náhrade trov štátu ustanovením § 148 O.s.p. a to tak, že obaja účastníci budú hradiť trovy štátu rovnakým dielom, pričom žalobcovi sa započítava zložená záloha.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu, čo do výroku o náhrade trov konania podala dovolanie žalovaná. Navrhla rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom v časti náhrady trov konania účastníkov a na to nadväzujúceho rozhodnutia o náhrade trov konania štátu. Uviedla, že odvolací súd nesprávne rozhodol o trovách podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď správne mal rozhodnúť podľa ustanovenia § 143 O.s.p. Nárok žalobcu bol uplatnený predčasne, nedala príčinu na podanie žaloby a nárok nemohla uspokojiť z dôvodu na strane žalobcu. Preto jej v zmysle § 143 O.s.p. vznikol nárok na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie žalovanej smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Vzhľadom na povahu rozhodnutia odvolacieho súdu (vo výroku o trovách má povahu uznesenia), treba prípustnosť dovolania proti nemu smerujúceho, posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovanej z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale

sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných vád vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených vád však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodit' ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

